

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjon

2006/2299(INI)

10.5.2007

ARVAMUS

Esitaja: keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjon

Saaja: transpordi- ja turismikomisjon

Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suunas: Euroopa visioon
ookeanidest ja meredest
(2006/2299(INI))

Arvamuse koostaja: Satu Hassi

(*) Komisjonidevaheline tõhustatud koostöö – kodukorra artikkel 47

PA_NonLeg

LÜHISELGITUS

Roheline raamat Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika kohta on väga teretulnud dokument, kuna, nagu raamatus märgitakse:

[meie merede] pakutavaid hüvesid on võimalik jätkuvalt nautida ainult siis, kui me meresid sügavalt austame, kuna praegu on mereressursid tugeva surve all, neid ohustab meie üha arenev tehnoloogiline oskus neid oma huvides ära kasutada. Merede bioloogilise mitmekesisuse kiirenenud kahanemine eriti just reostuse, kliimamuutuse mõjude ja kalade ülepüügi tõttu on ohusignaal, mida me ei saa eirata. (lk 5-6)

Komisjonil on ülim aeg algatada kooskõlastatud ja sidusa merenduspoliitika väljatöötamist.

Roheline raamat juhib tähelepanu sellele, mil määral on merekeskkonna seisundit rikutud, ning toob välja ka teisi olulisi momente, millega arvamuse koostaja nõustub:

- merekeskkonna halvenemine vähendab potentsiaalseid töökohti;
- ELi poliitika tuleb välja töötada rahvusvahelises kontekstis;
- uute tehnoloogiate arendamine ja rakendamine keskkonnasäästvuse nimel võib tuua kaasa töökohti ja ekspordivõimalusi;
- andmeid merekeskkonna kohta kasutatakse puudulikult (andmeid ei piisa, liikmesriikide andmed ei ole võrreldavad jne) ning olukorra parandamiseks tehakse ettepanekuid.

Hädasti oleks vaja merendustegevuse ruumilise planeerimise süsteemi, mis toetuks ökosüsteemide-põhisele lähenemisele ja seaks tegevusele piiranguid, kui vaja (vt lk 34).

Raamatus märgitakse, et merenduspoliitika toetub kahele sambale - Lissaboni strateegiale ning merekeskkonna kaitse ja säilitamise temaatilisele strateegiale. Arvamuse koostaja tunnistab, et majanduskasvu ja keskkonnakaitse nõudmisi võib olla raske ühildada, kuid usub, et liigne rõhuasetus majanduskasvu lühiajalistele eesmärkidele võib pikemas perspektiivis tekitada märkimisväärset kahju nii keskkonnale kui ka majandusele. Raamatu põhjal on ilmne, et Euroopa Komisjon tunnistab, et merekeskkonna kaitsmine võib majanduskasvu toetada – mainitakse avamere-energeetikat, meretranspordi, laevaehituse ja muude tehnoloogiate puhtamaid ja keskkonnasäästvamaid vorme.

Arvamuse koostaja kutsub komisjoni tagama, et merestrateegia direktiivi – mis on õigusaktina ELi merekeskkonna säilitamise poliitika tugisambaks – ei nõrgendataks ei selle lõpliku vastuvõtmise käigus ega ka merenduspoliitika arutelude tulemusena. On eriti oluline, et hea keskkonnaseisundi definitsioon sellesse alles jääks, samuti on oluline panna liikmesriike kohaldama täielikult kõiki teisi keskkonnavalaseid õigusakte, nagu elupaikade direktiiv, Natura 2000 jt.

Kliimamuutus on Euroopa Liidu ja kogu ülejäänud maailma jaoks niivõrd olulise tähtsusega,

et heitkoguste vähendamise kampaania peaks olema ELi üks peamisi prioriteete. Kõik transpordiliigid (nii õhu-, maantee- kui ka meretransport) toodavad üha suurema osa kasvuhoonegaaside heitkogustest ning komisjonil tuleks kiiresti teha ettepanek nende vähendamiseks, mis aitaks ühtlasi ka suurendada tööhõivet teistele riikidele vajaliku tehnoloogilise oskusteabe arendamise kaudu.

Lõpetuseks on üks teema, mille puudumine raamatust äratub tähelepanu. Sõjaväge on mainitud ainult võimaliku positiivse panuse kontekstis merenduspoliitikale, nagu näiteks pääste- ja otsingutööd, õiguskaitse jne. Ei ole nimetatud võimalikke keskkonnakahjusid, mida võivad tekitada liikmesriikide sõjaväerajatised ja nende tegevus. Seda tähelepanematust tuleks resolutsioonis mainida.

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval transpordi- ja turismikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde oma 14. novembri 2006. aasta resolutsiooni merekeskkonna kaitse ja säilitamise temaatilise strateegia kohta¹ ning rõhutab veel kord eelkõige järgmisi vajalikke samme:
 - et ELi üldeesmärk oleks mere säästev kasutamine ja mereökosüsteemide säilitamine; seda aitaks saavutada ELi jõuline poliitika merekeskkonna kaitseks, mis takistaks bioloogilise mitmekesisuse edasist hävimist ja merekeskkonna halvenemist;
 - lülitada dokumenti hea keskkonnaseisundi ühine definitsioon kogu Euroopa Liidu jaoks;
 - et Euroopa Keskkonnaagentuur esitaks regulaarselt merekeskkonna hindamiste tulemusi, mis sunnib riike parandama andmete kogumist, esitamist ja vahetamist;
 - tunnistada, et ettevalmistatava merestrateegia direktiivi (KOM(2005)0505 – C6-0346/2005 – 2005/0211(COD) vastuvõtmisel ja rakendamisel on tähtis naaberriikidega eelnevalt konsulteerida, koordineerida ja koostööd teha, nagu on rõhutatud 14. novembri 2006. aasta seisukohas²;
2. tunnistab, et terve merekeskkond on ELi laevandussektori säästva arengu aluseks ning tuletab meelde ELi lubadust lisada keskkonnamõõde edukalt kõikidele ühenduse poliitika aspektidele;
3. rõhutab, et puhas merekeskkond piisava bioloogilise mitmekesisusega, mis kindlustab ökosüsteemide korraliku toimimise, on Euroopa jaoks väga oluline; rõhutab samuti, et merepiirkondade oluline väärtus tähendab seda, et merekeskkonna heast seisundist tulenev kasu Euroopa Liidus ulatub kaugemale võimalikust majanduslikust kasust, mida saadakse vesikondade, rannavete ja merede eri osade kasutamisest, ning seega on ELi merekeskkonna säilitamine ja mõnedel juhtudel ka taastamine kohustuslik;
4. tuletab meelde põhimõtet läheneda inimtegevuse korraldamisele ökosüsteemi-põhiselt, see põhimõte on merekeskkonna temaatilise strateegia üks olulisi elemente; nõuab, et seda põhimõtet rakendataks ka merenduspoliitikas;
5. on seega veendunud, et merekeskkonna taastavaid ressursse saab ja tuleb kasutada säästlikult, nii et neid saaks kasutada kaua ja sellest tulenevat majanduslikku kasu jätkuks pikaks ajaks; rõhutab seetõttu vajadust, et mitmesugused asjaomased poliitikavaldkonnad kohandataks vastavalt terve merekeskkonna nõuetele; kutsub sellega seoses kasutama rohkem rannikualade ja avamere tuuleenergiat, et kasutada säästvalt selle potentsiaali tööhõive ja majanduspoliitika seisukohast;

¹ P6_TA(2006)0486.

² P6_TA(2006)0482.

6. rõhutab, et maismaa ja avamere tuuleenergia omab väga märkimisväärsed arengupotentsiaali ja võib oluliselt kaasa aidata kliimakaitsele, kutsub seetõttu komisjoni üles tegutsema ja asutama tuuleenergia sektisooni või koordineerimisüksuse ja käivitama tuuleenergia tegevusplaani;
7. rõhutab jõuliselt, kui oluline on hea keskkonnaseisundi määratlemiseks valitud kriteeriumide piisav ulatuslikkus, kuna need kvaliteedile seatud eesmärgid on tegevusprogrammide mõõdupuuks ilmselt pikaks ajaks;
8. on samuti seisukohal, et vee kvaliteedi parandamise meetmed tuleb võtta kiiresti ja väljendab seetõttu muret merestrateegia direktiivi ettepanekus esitatud pikendatud ajakava pärast;
9. usub, et seetõttu on tähtis koordineerida merendusstrateegia tegevuskavade koostamise ajakava oluliste programmidega ELi tasandil, näiteks ELi struktuurifondidega, et saavutada suurim võimalik kasu olemasolevate programmidega koordineerimisest; on seetõttu arvamusel, et tegevuskavad tuleks koostada hiljemalt 2012. aastaks, et hõlbustada koordineerimist struktuuriprogrammide koostamisega alates 2014. aastast; rõhutab, et koordineerimine ELi põllumajandusfondiga on eriti tähtis nende piirkondade puhul, kus põllumajandusest pärineb oluline osa merre sattuvast heitest;
10. nõuab kindlalt, et kiirendataks merekaitsealade võrgustiku elluviimist;
11. olles mures kliimamuutuse mõju pärast mereökosüsteemidele ka kliima kaitsmise positiivseimate võimalike lahenduste korral, kutsub pöörama vajalikku tähelepanu merekeskkonna erilisele tundlikkusele kliimamuutusest tulenevate teiste tegurite suhtes; nõuab, et merendustegevuse põhjustatud kasvuhoonegaaside heitkoguseid tuleks kiiresti tõhusate meetmetega piirata, näiteks arvata meretransport saastekvootidega kauplemise alla ja kasutada laevade liikumapanemiseks rohkem taastuvaid energiaallikaid;
12. on seisukohal, et võimalik oleks saavutada lämmastikoksiidide ja osakeste hulga märkimisväärne vähenemine, kui sadamas olevad laevad saaksid energiat maismaalt, ja kutsub seetõttu komisjoni üles toetama kohaseid meetmeid;
13. väljendab muret seoses aruannetega, mille kohaselt on merendusest pärinev süsinikdioksiidi heide esialgselt arvatust kõrgem, moodustades kuni 5% heite üldkogusest, ja see kasvab prognooside kohaselt järgmise 15–20 aasta jooksul 75% võrra, kui ei võeta vastumeetmeid; juhib tähelepanu, et kasvuhoonegaaside heide kalalaevadelt on märkimisväärne; märgib IMO raames kõnealusel küsimuses edusammude puudumist, hoolimata Kyoto protokollis kümme aastat tagasi antud volitustest, nõuab tungivalt, et komisjon teeks õigusloomega seotud ettepaneku, et tõhusalt vähendada merendusest pärinevat kasvuhoonegaaside heidet ja võtaks merendussektori rahvusvahelistesse konventsioonidesse lülitamiseks otsustavaid meetmeid;
14. märgib, enamik merekeskkonna reostusest on pärit maismaa allikatest, nagu näiteks – aga mitte ainult – põllumajandusjääkide äravool ja heited tööstusallikatest, mis mõjuvad eriti hävitavalt suletud ja poolsuletud meredele; rõhutab, et EL peab pöörama nendele piirkondadele erilist tähelepanu ning võtma meetmeid edasise reostuse piiramiseks ja

- ärahoidmiseks; on ühtlasi arvamusel, et selleks saaks edukalt kasutada uut GMESi (ülemaailmne keskkonna- ja turvaseire) tehnoloogiat;
15. tunnistades, et laevadelt pärinevad õhusaasteainete kogused ületavad lähitulevikus maismaalt pärinevaid õhusaasteainete koguseid, tuletab meelde oma nõuet õhu kvaliteedi temaatilise strateegia kontekstis, et komisjon ja liikmesriigid võtaksid viivitamata meetmeid laevandussektorist pärineva heite vähendamiseks ja et komisjon esitaks ettepanekud:
- kehtestada NOx heitkoguste normid ELi sadamaid kasutavatele laevadele;
 - määrata Vahemeri ja Atlandi ookeani kirdeosa väävli heitkoguste kontrollimise piirkondadeks (SECA) MARPOLi konventsiooni kohaselt;
 - vähendada SECAdes reisilaevadel kasutatavates laevakütustes suurimat lubatud väävlisisaldust 1,5%lt 0,5%le;
 - kehtestada fiskaalmeetmed, nt maksud või tasud laevadelt pärit SO₂ ja NOx heitkogustele;
 - edendada väiksemate SO₂ ja NOx heitkogustega laevu eelistavate diferentseeritud sadama- ja faarvaaterimaksude kehtestamist;
 - soodustada kaldalt tuleva elektri kasutamist sadamas seisvatel laevadel;
 - ELi laevakütuste kvaliteeti käsitleva direktiivi kohta;
16. märgib murelikult, et Läänemeri on käesoleval ajal üks kõige saastunumaid meresid maailmas, ja tuletab komisjonile meelde parlamendi varasemat üleskutset koostada ELi Läänemere strateegia alane soovitus, kus esitatakse meetmed Läänemere keskkonnaseisundi parandamiseks, eelkõige Läänemere eutrofeerumise vähendamiseks ning nafta ja muude toksiliste ja kahjulike ainete merre heitmise ärahoidmiseks; tuletab meelde, et koostööinstrumente, näiteks INTERREG programme, tuleks Läänemere keskkonna seisundi parandamise piirkondadevaheliste projektide rakendamisel täielikult ära kasutada;
17. rõhutab vajadust kaasata jõupingutused, et arendada välja teaduslikud ja tehnoloogilised uuendused merenduslaste teadusuuringute valdkonnas Euroopa ühiste uurimisprogrammide raames ja nende rahastamist suurendades;
18. on veendunud, et puhas merekeskkond on meres elavatele liikidele, nii kaubanduslikul eesmärgil kasutatavatele kaladele kui muudele mittekasutatavatele liikidele kriitilise tähtsusega ja et igasugune kahanevate kalavarude taastumine sõltub merereostuse ja kalapüügi vähendamisest; peab kohustuslikuks vähendada meresaasteaineid, kindlustamaks, et ELis kasutatav kalajahu ei oleks saastunud;

19. leiab, et ELi kõigi keskkonnaalaste õigusaktide täielik ja õigeaegne rakendamine (muu hulgas vee raamdirektiiv¹, elupaikade² ja linnustiku kaitse³ direktiivid, nitraatide direktiiv⁴, laevakütuste väävlisisalduse direktiiv⁵, merereostuse kriminaalõigusmeetmete direktiiv⁶) on merekeskkonna hea seisundi säilitamiseks hädavajalik ning et komisjon peaks avaldama selleks liikmesriikidele vajalikku survet, vajaduse korral ka rakendama õiguslikke meetmeid;
20. juhib tähelepanu eksootiliste organismide mõnikord mere ökosüsteemi suhtes hävitavale mõjule ja tunnistab, et sissetungivad võõrliigid on oluliseks ohuks merede bioloogilisele mitmekesisusele; kutsub komisjoni üles võtma viivitamata meetmeid organismide ballastveega ülekandmise vältimiseks ja viima sisse tõhusaid kontrolle ballastvee ELi vetesse heitmise suhtes;
21. ELi keskkonnaalaste õigusaktide täitmise tõhustamise ja merereostuse ärahoidmise kontekstis tuleb meelde oma varasemat nõuet komisjonile uurida Euroopa rannavalve teenistuse asutamise võimalikkust;
22. tunnistab, et merekeskkonna ressursside hea haldamine nõuab põhjalikku andmebaasi; rõhutab sellega seoses merekeskkonnaalaste põhjalike teaduslike teadmiste tähtsust, mis oleksid abiks kulutõhusate otsuste tegemisel ja aitaksid vältida meetmeid, mis ei tooda lisandväärtust; nõuab seetõttu kindlalt, et merega seotud teadusuuringutele pöörataks eritähelepanu ja et neile eraldataks vahendid, mis võimaldavad keskkonnaseisundi jätkusuutlikku ja tõhusat parandamist;
23. on veendunud, et EÜ asutamislepingu artikli 174 lõikes 2 sisalduv ettevaatusprintsip peaks olema aluseks ELi merealade mis tahes tüüpi kasutamisel; rõhutab, et kindlate teadusandmete puudumist ei tohi seega kasutada vabandusena ennetava tegevuse edasilükkamiseks;
24. leiab, et ettevõtete sotsiaalse vastutuse mõiste on merekeskkonna säilitamise kontekstis õigusaktidega võrreldes liiga piiratud mõjuga, ning sellepärast peab ühenduse keskkonnakaitse programmi jätkuvalt kindlustama vastava õigusliku alusega, mida toetaks vastutustunnet ilmutavate ettevõtete vabatahtlik tegevus;
25. rõhutab, et Euroopa Liidul tuleks aktiivselt osaleda merenduse haldamises rahvusvahelisel tasandil, et edendada merendusala majandustegevuses võrdseid võimalusi, tegemata järeleandmisi merendustegevuse keskkonnasäästvuse osas;

¹ EÜT L327, 22.12.2000, lk 1. (Euroopa parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik).

² EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7. (nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta).

³ EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1. (nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta).

⁴ EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1. (nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest).

⁵ EÜT L 121, 11.5.1999, lk 13. (nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/32/EÜ, mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ja millega muudetakse direktiivi 93/12/EMÜ).

⁶ ELT L 255, 30.9.2005, lk 1. (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest).

26. tunnistab rannikuvööndi tähtsust taastuva energia arendamiseks, mis on oluline ja lahutamatu osa ELi püüdlustest võidelda kliimamuutuse vastu; märgib, et tuule-, tõusulaine- ja muud liiki energia kasutamiseks on vaja sobivat tsoonideks jaotamist merendustegevuse ruumiliseks planeerimiseks, et vähendada miinimumini lahkkelisid teiste merekeskkonna kasutajatega ja vältida keskkonna kahjustamist, võttes arvesse keskkonnamõju hindamist; tervitab märkimisväärseid võimalusi, mida üha kasvav taastuvenergia tööstus ELis tööhõive suurendamiseks ja tehnilise kompetentsuse parandamiseks pakub;
27. kinnitab veel kord oma 14. novembri 2006. aasta seiskohta merestrateegia direktiivi suhtes, eriti mis puudutab mis tahes tahkete ainete, vedelike või gaaside süstemaatilise/tahtliku veekeskonda, merepõhja või selle aluspinnasesse laskmise keelustamist ja/või kriteeriume; leiab, et süsinikdioksiidi mis tahes ladustamine merepõhja ja selle aluspinnasesse võib toimuda ainult rahvusvahelise õiguse alusel, selleks tuleb eelnevalt läbi viia keskkonnamõtjude hindamine vastavalt nõukogu direktiivile 85/337/EMÜ¹, tuleb arvestada asjaomaseid rahvusvahelisi konventsioone, vajalik on korrapärane järelevalve ja kontroll;
28. tunnistab, et merendusstrateegia on merenduspoliitika keskkonnasambaks, poliitikad peavad olema üksteist täiendavad, tagamaks ELi lähenemise kooskõla; tunnistab, et süsinikdioksiidi ladustamine merepõhja alustes geoloogilistes struktuurides võib moodustada osa kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise meetmete kogumist, ja kustub üles looma selget õiguslikku ja reguleerivat raamistikku kõnealuse tehnoloogia kasutamiseks;
29. nõuab, et kõikide linnaalade, tööstuspiirkondade, sadamate ja väikesadamate, puhkealade jne arendamise planeerimisel ühenduse pikal rannikul tuleb selgelt arvesse võtta kliimamuutuse tagajärgi ja sellega seotud meretaseme tõusu, samuti üha sagedasemaid ja üha tugevamaid tormi ning suurenevat lainekõrgust; nõuab, et rannikualadele ei ehitataks mingeid uusi tuumarajatisi;
30. leiab, et „rühmitamise” idee võiks olla merekeskkonnale positiivne mõju, kui elupaikade kaitse, saastekontroll ja muud keskkonnatehnoloogiad kuuluksid väljatöötamise ja rakendamise rühmadesse planeerimisetapist alates; märgib, et parimate keskkonnatehnoloogiate jagamine ja parem (riikidevaheline) koostöö sadamate vahel ning tõhusam sadamate läbilaskevõime kasutamine peaks etendama rühmitamisel olulist osa;
31. tervitab komisjoni nõustumist sellega, et stabiilse õigusliku keskkonna ja otsuste tegemisel siduva õigusliku aluse kindlustamiseks on vaja „laiahaardelist ruumilise planeerimise süsteemi”; leiab, et tõhusa, ökosüsteemil põhineva ruumilise planeerimise oluline kriteerium peaks olema tegevuste organiseerimine sel moel, et hoida ökoloogiliselt tundlikud piirkonnad keskkonda kahjustavate tegevuste mõjust puutumata,

¹ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. (nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta).

kasutades samal ajal ressursse kõigis teistes valdkondades keskkonnasäästlikult; soovitab selles kontekstis kasutada strateegilise keskkonnamõju hindamise vahendit¹;

32. rõhutab, et rannikuvööndi haldamisel peab siiski üheks põhiliseks eesmärgiks olema merekeskkonna kaitsmine, mitte mõnede üksikute näidisalade eraldamine keskkonnakaitse märgina, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitus 2002/413/EÜ (rannikuvööndi ühtse haldamise rakendamise kohta) valguses²;
33. nõustub antud kontekstis komisjoniga selles, et rannikuvöönd võib inimtegevust rahvastiku tiheduse ja tööstuse mõttes taluda ainult teatud piirini, ilma et see teeks keskkonnale tõsist ja võib-olla ka pöördumatut kahju; toetab seega komisjoni seisukohta, et nende piiride täpsustamiseks on vaja laiahaardelist uuringut, mille tulemustest oleks abi prognoosimisel ja planeerimisel;
34. märgib, et hea keskkonnaseisundi saavutamine nõuab, et ka ökoloogiliselt tundlikest piirkondadest väljaspool toimuv inimtegevus oleks rangelt reguleeritud, vähendamaks igasugust võimalikku negatiivset mõju merekeskkonnale;
35. toetab rohelises raamatus esitatud väidet, et merekeskkonna seisundit ja seal toimuvaid või seda mõjutavaid tegevusi puudutava informatsiooni kättesaadavusega on suuri probleeme; toetab seega nõudmist, et andmete kogumise, kaardistamise ja vaatlemise, laevade seire jm programme tuleb oluliselt parandada, kaasates neis valdkondades liikmesriike, merekonventsioone, komisjoni ja teisi ühenduse organeid, nagu Euroopa Keskkonnaagentuur ja Euroopa Meresõiduohutuse Amet; rõhutab parima tava vahetamise tähtsust riiklikul, regionaalsel ja Euroopa tasandil;
36. märgib, et rohelises raamatus on mainitud mitmeid kasulikke panuseid, mida võiks anda sõjavägi, nagu näiteks pääste- ja otsingutööd, katastroofiabi ja järelevalve merel; avaldab aga kahetsust, et ei ole mainitud keskkonnakahju, mida sõjavägi võib põhjustada, näiteks relvakatsetustega, veealuste hüdrolokaatoritega, mereväebaaside ehitamisega ja suure intensiivsusega veealuste heliedastussüsteemide kasutamisega, mis võivad avaldada kahjulikku mõju vaalalistele, põhjustades kurtust, siseorganite kahjustusi ja surmaga lõppevat vaalade massilist kaldaleheitmist; nõuab, et sõjaväe tegevus oleks selles küsimuses täielikult merenduspoliitikasse kaasatud, et sellele rakendataks täielikku keskkonnamõju hindamist ja et sõjavägi kannaks täit vastutust.

¹ EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30. (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivile 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta).

² EÜT L 148, 6.6.2002, lk 24.

MENETLUS

Pealkiri	Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suunas: Euroopa visioon ookeanidest ja meredest
Menetluse number	2006/2299(INI)
Vastutav komisjon	TRAN
Arvamuse esitaja(d) istungil teadaandmise kuupäev	ENVI 14.12.2006
Tõhustatud koostöö – istungil teadaandmise kuupäev	14.12.2006
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Satu Hassi 23.1.2007
Endine arvamuse koostaja	
Arutamine parlamendikomisjonis	21.3.2007
Vastuvõtmise kuupäev	8.5.2007
Lõpphääletuse tulemused	+: 41 -: 0 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Margrete Auken, Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, Martin Callanan, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Jill Evans, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Jens Holm, Marie Anne Isler Béguin, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Urszula Krupa, Marie-Noëlle Lienemann, Linda McAvan, Alexandru-Ioan Morțun, Roberto Musacchio, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Daciana Octavia Sârbu, Karin Scheele, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Kathy Sinnott, Antonios Trakatellis, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Anders Wijkman, Glenis Willmott
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Christofer Fjellner, Adam Gierek, Alojz Peterle, Andres Tarand
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	
Märkused (andmed on kättesaadavad ainult ühes keeles)	